

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri Theologi, Institvtiones Morales

In Qvibus Vnivers[a]e Qvaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1602

55. De tempore quo templum Salomonis exstructum est ac perstitit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14077

David aream, & bones argenti siclis quinquaginta: in secundo verò loco: Dedit ergo David Ornam pro loco siclos auri instissimi ponderis sexcentos: qui duo loci multorum ingenia non mediocriter torserunt. Quidam Hebræorum sic conciliant: vna quæque tribus obrulit Davidi ad agri illius emptionem 50. siclos, & hoc est, quod dicitur in priore loco: ac proinde omnes duodecim tribus soluerunt 600. siclos, vt in posteriore dicitur loco. sed non est verisimile, Dauidem emisse agrum illum nõ sua, sed aliena pecunia. Abulensis conciliat in hunc modum. In libro Regum; non exprimi quanti e merit aream David, sed quanti emerit boues; videlicet 50. siclis, & proinde esse legendum: Emit ergo David aream, ibi distinctio ponenda: & boues, argenti siclis 50. in lib. verò Paral. expressum fuisse pretium datum pro area, quod liber Regum suppresserat, quod pretium fuit sexcentorum siclorum.

Mihi tamen probabilius videtur aliorum responsum, in vtroque loco idem pretium contineri, quod datum fuit pro agro, & bobus. Hoc vt declararem, animaduertendum, existimo; sicli apud Hebræos fuisse auri, & argenti: item, fuisse tum pondus, tum nummũ, siclus qui erat pondus, pendebat semiunciam, siue auri, siue argenti: quatenus verò nummus erat, siclus argenti, valebat quatuor drachmas Atticas, hoc est, quatuor Iulios Italicos, vel quatuor Hispanicos nummos argenteos, regales vulgo dictos. Et quia æquale auri pondus continet duodecuplam proportionem argenti; hinc est, vt siclus, qui siue auri, siue argenti ponderabat semiunciam, si erat auri, æstimaretur 48. drachmis atticis: nam siclus erat ponderis semiuncie, si verò argenti, valeret quatuor drachmas atticis, quia semiuncia auri, quod pertinet ad æstimationem, superat semiunciam argenti duodecupla proportione; ac proinde semiuncia auri æstimatur 48. drachmis atticis, siue Iulij Italici, & semiuncia argenti, quatuor. Ergo, David dedit pro bobus siclos 50. videlicet auri, qui sicli æstimabantur, sexcentis siclis argenti, videlicet auro argentum superante duodecupla proportione. Idem igitur pretium lib. Paralip. expressit, quod erat positum in lib. Regũ, perinde ac si diceret: Dedit David sexcentos siclos argenti, quos valebant 50. sicli aurei, quos lib. Reg. expressit. Ex quo perspicitur pretij quantitas quam dedit David, si illam ad vulgarem monetam Italicam siue Hispanicam redigamus, siclus argenteus valet quatuor drachmas atticis: drachma Attica æstimatur vno Iulio Italico, siue Hispanico nummo argenteo regali. ergo sexcenti sicli argentei valent bis mille, & quadringentas drachmas Atticas, hoc est, bis mille, & quadringentos Iulios Italicos, siue Hispanicos regales nummos argenteos.

Quintò queritur, intra quot annos tota Templi ædificatio fuerit absoluta? 3. Reg. 6. ad finem legitur sic: Anno quarto fundata est Domus Domini in mense Zio, & in anno vndecimo, mense Bul, ipse est mensis octauus, perfecta est domus in omni opere suo, & in vniuersis vniuersis suis; & edificauit eam annis septem. Hæc ibi. Quarto igitur anno regni Salomonis iacta sunt fundamenta Templi, & anno 11. eiu sdem regni perfecta sunt omnia, videlicet ipsum ædificium Templi, vasa omnia, & supellex vniuersa.

Videtur perfectum esse Templũ septem annis, & dimidio, quia à mense Zio, qui est secundus, vsque ad Bul, qui est octauus, sunt septem menses: at Scripturæ more, annus inchoatus omittitur, non computatur. Sed quomodo, dices, Templum perfectũ est mense octauo cum omnibus vniuersis suis, cum tamen eodem libr. 3. Regum. c. 8. legamus, dedicatum fuisse Templum mense septimo, vniuerso Israele conuocato: Conuenitque ad regem Salomonem vniuersus Israel in mense Eibanim, in solenni die ipse est mensis septimus. Respondeo Templum dedicatũ fuisse, cum iam esset perfectum, nondum omnibus vniuersis omni ex parte absolutis: quæ tandem octauo mense perfecta sunt: ac propterea Scriptura dixit, perfectam fuisse domum Domini in omni opere suo, & vniuersis vniuersis suis, Noluit autem Salomõ Dedicationem differre in mensem octauum, quo sunt omnia perfecta, quoniam mensis septimus erat maxime solennis tribus celebritatibus, videlicet, Tubarum, expiationis, & Tabernaculorum, de quibus Leuit. 23. ac propterea eo mense Israeliticus populus in Domum Domini, conuenire debebat Exod. 23. & 24. ne igitur iterum mense octauo conuenire populus cogeretur, Templum mense septimo dedicauit.

Caput LV.

De Tempore, quo Templum Salomonis extructum est, ac perstitit.

In his, quæ sequuntur, qua potero breuitate complectar annorum summam, qui ab orbis condito præterierunt vsque ad ædificationem Templi, quique fluxerunt ab eius ædificatione vsque ad Christi Domini aduentum. Et sciendum est, chronologos, hoc est, Temporum scriptores sex Mundi ætates constituere consueuisse ante diuini verbi incarnationem. Prima ætas numeratur ab initio mundi conditi vsque ad generale inundationem aquarum, quæ tempore Noë fuit. Secunda ab ea inundatione vsque ad ortum Abrahami: Tertia, ab eiusdem ortu vsque ad exitum Hebræorum ex Aegypto sub Mose: Quarta ab hoc egressu vsque ad Templum à Salomone inchoatum. Quinta à Templo vsque ad excidium eius. Sexta, ab eius excidio vsque ad Christi Domini aduentum.

Primò queritur, Quanto tempore Templum Salomonis permanerit? Respondeo, quintam ætatem ab eius ædificatione vsque ad eiusdem Templi euersionem, fuisse annorũ secundum aliquos, 440. secundum alios, 430. qui quidem anni ex sacris literis hunc in modum colliguntur: Salomõ post Templum inchoatum,

Anno	36	3. Reg. 6.
Roboam	17	3. Reg. 14.
Abias	3	3. Reg. 15.
Afa	41	3. Reg. 15.
Iosaphat	25	3. Reg. 22.
Ioram	8	4. Reg. 8.
Ochozias	1	4. Reg. 8.
Athalia regina	7	4. Reg. 10.
Ioas	40	4. Reg. 12.
Amasias	29	4. Reg. 14.

Ozias qui & Azarias	52	4.Reg.15.
Ioachan	16	4.Reg.15.
Achaz	16	4.Reg.16.
Ezechias	29	4.Reg.18.
Manaffes	55	4.Reg.21.
Amon	2	4.Reg.21.
Iofias	31	4.Reg.22.
Ioachaz mensibus	3	4.Reg.23.
Ioachim qui & Eliachim mensibus	11	4.Reg.23.
Ioachim qui & Iechonias mensib.	3	4.Reg.24.
Sedechias annis	11	4.Reg.24.
Omnium annorum subducta summa est 430. & mensium 6.		

Secundo queritur, An huius quintæ ætatis anni certo ex sacris literis sciri queant. Sentiant quidam, eos sciri certo non posse, alij vero opinantur, eos ex sacris literis certo colligi, quia in libris Regum, & Paralipomenon aperte legimus quot annos quisque Regum, quos iam percensimus, regnauerit vsque ad vndecimum Sedechiæ regis annu, quo anno Tempulum dirutum à Chaldeis est. Sed Chronologi annos variè supputant. Eusebius in *chronico* numerat 442. Iosephus 470. Hebræi 483. Ioannes Annius, Lucidus, Nauclerus, Driedonius, & alij iuniores, 440.

Tertio queritur de annis, quibus regnasse dicitur Aia; nam 3. Reg. 15. fertur regnasse annis 41. & cap. 16. dicitur: anno 26. regni eius Baasa rex Israelis mortuus, & succedit ei filius Ela: cum tamen 2. Paral. 16. legamus anno regni eius trigessimosexto Baasa coepisse edificare Rama. Lucidus Annum secutus cū suo Philone, & Caietanus, & Cælius aiunt, numerum annorum in 2. Paral. 16. esse corruptum vicio scriptorum, & pro anno 36. legendum esse, anno 26. quoniam Baasa coepit regnare anno Afa regis Iuda tertio, regnauitque annis 24. vt aperte habetur 3. Reg. 15. ergo non attigit nisi ad annum vigesimum sextum regis Afa. Sed quia omnes codices hebræici, chaldaici, græci, & latini, ad vnu consentiunt, & habent 2. Paral. 16. anno 36. regni eius ascendit Baasa in Iuda, &c. verisimile non est omnes codices esse vitiatos. Genebrardus alios secutus censet, numerum annoru, qui referuntur 2. Paral. 16. esse intelligendum sic: Anno trigessimosexto regni Afa, id est, regni bellorum tumultibus commoti, quia vt legimus 2. Paral. 14. decem annis pacatam rempublicam tenuit, & statim regnum eius bellis agitari coepit, primum contra Aethiopes, mox contra Baasa regem Israelis: qui quidem decem anni non computantur in libris Regum, & quia omitti fuerant, expressit eos liber Paralip. secundus cap. 16. Et propterea semper in libris Regum addendi, vel intelligendi sunt, nimirum cum legimus anno Afa vigesimosexto, coepit regnare Ela; debet intelligi, anno 36. regni Afa; sed vigesimosexto, ex quo coepit bellicis tumultibus perturbari. Verum contra hanc sententiam facit, quia 3. Reg. 16. legimus, Anno trigesimo octavo regni Afa regnauit Achab, ergo deberet intelligi anno 48. regni Afa, & 38. ex quo coepit eius regni commoueri bellis: sed Afa regna-

uit solum annis vno, & quadraginta, vt habetur 3. Reg. 15. Quod si dicas, esse etiam intelligendos alios decem annos, qui semper prætereuntur in libris Regum, & numerantur solum anni perturbati regni; gratis sanè id dici affirmabo. Alij intelligunt sic: anno 35. regni Afa, regnauit Achab; hoc est, Anno quadragesimo octavo regni Afa iam mortui, vt sensus sit: Quando regnauit Achab, erat annus quadragesimo octauus, ex quo coepit regnum Afa concitari bellis: quod tamen regnum filius eius tunc temporis obtinebat. Simplicior, & planior mihi quidem videtur eorum opinio, qui dicunt in libris Regum decem annos regni Afa, non fuisse præteritos, sed numerum, qui ponitur 2. Paral. 16. sic intelligi: Anno trigessimosexto regni Afa, nempe ex quo diuisum fuerat regnum Salomonis, qui annus erat decimus septimus regni Afa, & trigessimus sextus scilicet diuisiue regni. Nam cum celebris fuisset illa regni diuisio, coeperunt anni regum Iuda ab ea diuisione supputari: & ita verisimè dicitur, anno trigessimosexto regni Afa, hoc est, regni Salomonis diuisi, quod ad Afa iure hæreditario peruenerat.

Quarto queritur, De annis Ioram, & Ochoziæ regum Iuda, quo modo sint computandi. Ratio huius questionis est, quoniam 4. Reg. 8. dicitur, Ioram triginta duorum annorum fuisse, cum regnare coepit, & octo annis regnauit, ergo mortuus est, cum esset annorum quadraginta. Et idem legitur 2. Paral. 21. Sed de filio eius Ochozia dicitur 2. Paralip. 22. fuisse annorum quadraginta duoru; cum regnare coepit, & quod regnauit anno vno: ex quo fit, vt filii fuerit suo patre natu maior duobus annis. Item 4. Reg. 8. legimus; Ochozias erat annorum viginti duorum, cum regnare coepit, quomodo igitur 2. Paralip. 22. dicitur fuisse quadraginta duorum annorum? Hæc questio visa est Hieronymo inexplicabilis. Quidam affirmant, vicio librorum esse corruptum textum 2. Paralip. 22. & legendum esse: viginti duorum annorum erat Ochozias, cum regnare coepisset, vt legitur 4. Reg. 8. & non, quadraginta duorum annorum, vt habetur 2. Paralipomenon 22. quia Ioram pater Ochoziæ dicitur regnasse anno 5. Ioram regis Israelis 4. Reg. 8. & mortuus dicitur ibidem anno 22. eiusdem regis Israelis, & regnasse pro eo Ochozias eodem duodecimo anno regis Israelis, ergo totum regnum Ioram, patris Ochoziæ vsque ad mortem, non fuit nisi octo annorum. Non mihi probatur hæc solutio propositæ dubitationis: nam omnes codices hebræi, græci, & latini conueniunt, & continent. 2. Paral. 22. Quadraginta duorum annorum erat Ochozias. Quidam Hebræorum, teste Genebrardo, sentiunt, annos 42. qui ponuntur 2. Paral. 22. ab ortu Ochoziæ supputandos non esse, sed à tempore quo viguit regnum Amri, & à tempore, quo est ab eo condita Samaria, quo tempore Iosaphat Afa regis patris sui auctoritate duxit uxorem filiam regis Amri: nam ab eo tempore fluxerunt anni 42. vt patet ex 4. Reg. 16. quia post annum Afa trigessimum quintum, regnauit Amri sex annis, & Achab, filius Amri vigintiduos annis, & erat annus duodecimus regni Ioram regis Israelis. Et proinde fluxerunt quadragintaduo anni, ex quo regnum Israelis erat penes familiam Amri: sed huic sententiæ repu-

Hierony. in Quæst. super li. Reg.

gnare videtur, quod dicitur 2. Paral. 22. *quadragesimorum annorum erat Ochozias rex Iuda, cum regnare cepisset.* Quare simplicior, & probabilior est eorum opinio, qui hanc litem, & controuersiam conciliant in hunc modum; quod Ioram scilicet regnauerit octo annis solus, & hoc est, quod dicitur. 4. Reg. 8. & 2. Paralip. 21. & tunc attigit annum vitæ suæ quadragesimum, & assumpsit, vt socium ad regnum gubernandum, filium suum Ochoziam, qui erat annorum vigintiduum, & regnauit vnâ cum suo filio Ochozia annos viginti vnum, & ita mortuus est, anno vitæ suæ sexagesimo primo, & Ochozias vnâ cū patre Ioram regnauit annis viginti, & solus vnum annum. Vnde cum dicitur 4. Reg. 8. *vigintiduum annorum erat Ochozias, cum regnare cepisset:* intelligitur, cum regnare cepit vnâ cum patre suo: & regnauit solum annum vnum, videlicet post obitum patris. Et cum dicitur 2. Paral. 22. *quadragesimorum annorum erat Ochozias, cum regnare cepisset:* sensus est, cum solus post obitum patris cepit regnare, attingebat quadragesimum secundum annum, quia iam cum patre suo simul regnauerat viginti annis. Et secundum hanc sententiam necesse est in hac quinta Mundi ætate, vt annis regum Iuda addantur viginti anni, ita vt tribuantur, vel regi Ioram, & dicatur regnasse viginti octo annos, qui fertur regnasse octo annos: vel tribuantur Ochozic filio eius, & dicatur regnasse annis viginti vno; cum tamen perhibeatur regnasse vnum annum, solus nempe, mortuo iam patre, qui viginti annos cum patre adhuc viuente regnauerat. Vnde fit, vt plures colligendi sint anni ab exordio ædificationis Templi vsque ad lexicidium eius, quam Hebræi opinentur, & quam subducant Annius, Lucidus, Nauclerus, Driedonius, Genebrardus: nam toti summæ annorum quæ constat annis 430. si addantur 20. efficiuntur anni 450.

Quintò quæritur de annis Ioachin, qui & Iechonias: nam 2. Paral. 36. habetur, *octo annorum erat Ioachin, cum regnare cepisset:* & 4. Reg. 24. *Decem, & octo annorum erat Ioachin, cum regnare cepisset.* Quidam existimant, numerum 2. Paral. 36. esse corruptum vitio scriptorum suæ librariorum, & legendum: *Decem & octo annorum erat,* &c. quia, sic habetur 4. Reg. 24. *Et quia natus octo tantum annos, puer admodum erat, vt vnâ cum patre regnaret, nec in tam tenera ætate filij assumi solent ad regni gubernationem, nisi cum ob parentum obitum, à populo, vt reges habentur. sic enim cepit regnare Iofias, cum tamen octauum tantum annum attingeret. Præterea, quia dicitur fecisse malum coram Domino, & plures vxores duxisse 4. Reg. 24. quod puero octo tantum annorum conuenire minimè videtur. Sed nequaquam probabile est, omnes codices hebraicos, græcos, & Latinos vitiatos fuisse 2. Paral. 36. vbi legimus: *octo annorum erat Ioachin, cum regnare cepisset.* Genebrardus censet, decem & octo annos, qui ponuntur 4. Reg. 24. numerandos esse ab ortu eius: & octo illos, qui referuntur 2. Paral. 36. supputandos esse non ab ortu eius, sed ab imperio ipsius Nabuchodonosoris regis Chaldeorum, cuius beneficio Ioachin regnum obtinebat, & octo anni præterierant, ex quo Nabuchodonosor regnare cœperat, vt colligitur ex 4. Reg. 24. Sed contra facere videtur id, quod legi-*

tur 2. Paral. 36. *Octo annorum erat Ioachin cum regnare cepisset.* Simplicior, & probabilior, meo iudicio, est eorum sententia sic interpretantium: *octo annorum erat Ioachin, cum regnare cepisset,* videlicet, vnâ cum patre suo; cum quo, & decem annis regnauit: atque ita erat decem, & octo annorum, cum regnare cœpit solus, pater eius regnauit 11. annis, & ipse filius cum patre, decem. Solus verò mortuo patre regnauit tribus mensibus, & decem diebus: quare decem anni regni eius computandi sunt in 11. annis quibus regnauit pater eius. Neque obstat, quòd obijciebatur, in tam tenera ætate filios à parentibus non ascisci ad regni gubernationem: non enim intelligendum est, cum cum patre rempublicam administrasse, sed voluntate, & nutu patris, regni proceres sacramento, & iureiurando cum, vt legitimum regni heredem agnouisse.

Sextò quæritur, Quia ratione anni Ioram regis Iuda, colligendi sint. hoc idcirco dubitatur, quia 4. Reg. 1. dicitur, *Ioram frater Ochozie regis Israel, regnare cepit in Israele anno 2. Ioram regis Iuda: & tamen 4. Reg. 3. legitur: Ioram filius Achab cepit regnare in Israele anno 18. Iosaphat regis Iuda patris Ioram: qui Iosaphat regnauit in Iuda annis 25. Hebræi hanc repugnantiam ita conciliant, 2. Paral. 21. Iosaphat viuens dedit regnum suum filio suo primogenito Ioram, susceperat enim multos liberos, & orta fuerat inter eos contentio de eo, qui esset in regno successurus: quare Iosaphat, ne post obitum suum, filij inter se de regno certarent, voluit viuens eam litem dirimere: ac proinde filium suum primogenitum Ioram in regem constituit, & hoc fecit anno 17. sui regni. Atque ita, cum dicitur 4. Reg. 1. *Anno 2. Ioram regis Iuda regnare cepit in Israele Ioram frater Ochozie, & filius Achab:* verum est, quia cœperat iam regnare cum Patre suo Iosaphat anno 17. regni patris sui, & ita erat secundus annus Ioram regis Iuda, videlicet regnantis vnâ cum patre suo Iosaphat. Et quod legitur 4. Reg. 3. *Ioram filius Achab regnare cepit in Israele anno 18. Iosaphat: est similiter verum, quia Iosaphat regnabat, & regnauit 25. annis: sed anno 17. sui regni sibi adiunxit ad regni gubernacula filium suum primogenitum Ioram, propter contentionem ortam inter filios suos. Et proinde regno 18. regni Iosaphat, qui erat secundus annus Ioram filij sui vnâ cum ipso regnantis, ab anno sui regni 17. cepit regnare in Israele Ioram filius Achab, & frater Ochozie sine liberis mortui.**

Septimò quæritur, Quo modo summa annorum, quibus Reges Israelis regnasse dicuntur in libris Regum, consentiat cum numero annorum regum Iuda, qui eodem tempore regnauerunt. Nam si numerantur anni regum Iuda a diuisione regni Salomonis, quæ facta est statim primo anno Roboam filij eius, vsque ad annum sextum Ezechie regis, quo Samaria capta, euersum est regnum Israelis, efficiunt annos 260. hoc pacto.

Roboam	ad. 17.	Ioas	40
Abia	3	Amasius	29
Asa	41	Ozias	52
Iosaphat	25	Ioathan.	16
Ioram	08	Achaz	10
Ochozias	1	Ezechias	06
Athalia	07		

Anno.

CAV. II. II.
de loc. the.
ca. 3. ad 12.

Annorum omnium summa 260. vel 261. sed anni Regum Israelis si computentur, efficiunt summam annorum 241. vt colligitur ex libris Regum.

Ieroboam	an.	22
Nadab		02
Baſa		24
Ela		02
Zamri dieb.		07
Amri		12
Achab		22
Ochozias		02
Ioram		12
Iehu		28
Ioachaz		17
Ioas		16
Ieroboam		41
Zacharias menſib.		06
Sellum menſe.		01
Manahem		10
Phaceias		02
Phaceias		10
Oſee		09

Omnes anni ſimul collecti, ſunt 240. vel 241. cum menſibus ſeptem, quorum annorum ſumma maior eſt viginti annis, quam ſumma annorum regu Iuda eodem tempore regnantium.

De hac concordia annorum Regum Iſraelis, & Regum Iuda ſcripſit Richardus S. Victoris 2. part. ſuarum operum paulo poſt initium: ſcripſerunt quoque Hugo S. Victoris, Lyranus, Abulenſis: & multis modis conciliant. Hieronymus ſcripſit ad Vitalem presbyterum his verbis: *Relege omnes veteris teſtamenti libros, & tantam annorum reperies diſſonantiam, & numerum inter Iudam, & Iſrael, id eſt, inter Regnu utrumque conſuſion, vt huiuſcemodi herere queſtionibus, non tam ſtudioſi, quam otioſi hominis eſſe videatur.* Dicendum exiſtimo, aliquot fuiſſe inter regna in Iſraele, que explicata non fuerunt. Nec mirum, inter regna fuiſſe in regno impio, & quod ob factio nes, bella ciuilia, & crebras familiarum viciffitudines, & mutationes aliſidue perturbabatur. Vel fortaliſſis computatur ſolum anni, quibus aliquis Rex Iſraelis bene vixit: nam fortaliſſis Zacharias rex regnauit viginti annis, quia tamen ſex menſibus bene vixit, dicitur in ſcriptura regnaſſe tantum ſex menſibus.

Caput LVI.

De Annis qui fluxerunt ab excidio Templi, vſque ad Chriſti Domini aduentum.

ſupra iam admonui, Temporum ſcriptores, ſextam Mundi ætatem numerare ab euerſione Templi, vſque ad Chriſti Domini aduentum. Sed dubia queſtionis eſt quot annos hæc ætas contineat. Ego Euſebium, & veteres ſcriptores ſecutus, ei tribuo probabiliter annos 590. vel 589. vel certe 588. pro vt numeros integros, vel inceptos computare conſueuimus. Quorum ſumma annorum ita ſubducitur: **Natus eſt Chriſtus Dominus Olympiade 194. anno tertio eius.** Porro Cy rus primus Perſarum rex cœpit regnare Olympiade 55. anno primo. Ab Olympiade 55. ad O-

lympiadem 194. ſunt Olympiades 140. & conſiſtunt annos 560. Ab his deme vnum, quia ortus eſt Dominus anno tertio Olympiadis 195. Remanent igitur anni 559. His adiunge ex 70. annis, per quos Iudæi fuerunt in exilio Babylonicò, 31. quoniam Cyrus Babylonem expugnauit Olympiade 55. anno primo, quo anno liberati ſunt ex captiuitate Babylonica Iudæi, vt ſecundus liber Paralipomenon, & primus Eſdræ tradunt, quod neceſſe eſt accidiſſe anno primo regni Cyri. Simul igitur collecti anni 559. & 31. conſiſtunt ſummam annorum 590. vel 589.

Item, ſumma annorum huius ætatis ſubduci poteſt ex annis, quibus Monarchia Chaldæorum permanſit; & deinde Monarchia Perſarum, poſtea Græcorum vſque ad Romanorum Imperium.

Chaldæorum Monarchia.

Nabuchodonofor regnauit annis 43. vel 45. Euilmerodac. an. 20. vel ſecundum alios 23. Niriglaſſar, qui alio nomine dictus eſt Reglaſſar, an. 4. vel 3. Labofardac, qui alio nomine vocatus eſt ab alijs Nabonidus ſiue Nebrindus. an. 7. vel 6. Balthaſſar ſecundum Hebræos, Nabuchodonoforis nepos ex filio. an. 3. vel ſecundum alios 10.

Summa horum annorum ſecundum

Hebræos, continet annos 70

De hac Chaldæorum Monarchia,

Primò queſritur, quomodo intelligatur, quod prædixit Hieremias cap. 27. ſeruituras omnes gētes Nabuchodonofor, & filio eius, & filio filij eius: videtur enim ex his verbis colligi, duraturum Imperium Nabuchodonofor tantummodo vſque ad tertiam generationem eius, videlicet vſque ad nepotē ex ipſius filio; cum tamen omnes Temporum ſcriptores conſtituant plures Reges quam tres in Chaldæorum Monarchia. quare meritò queſritur, quot Reges in hac Monarchia imperauerint. Eſt Iudæorum opinio, tres tantum in ea Reges imperaſſe, ſcilicet Nabuchodonofor, deinde Euilmerodac filium eius, & vitimum Balthaſſar filium Euilmerodac. Hæc opinio retinet quidem Hieremiæ vaticinium; ſed pugnat cum communi ſententia ſcriptorum, qui plures Reges Babyloniæ recentent.

Berolus, & Megathenes apud Iofephum Reges Chaldæorum numerat ſic: primum quidem Nabuchodonofor; ſecundum, Euilmerodac; tertium, Niriglaſſar, quartum, Labofardac, quintum, Nabonidum. Eoſdem Reges commemorant Polyhiſtor, & Alphæus apud Euſebium, lib. 10. de Preparatione Euang. ca. 11.

Iof. libr. 10. Antiq. ca. 13. & lib. con. Appionem.

Eſt tertia opinio aliorum, enumerantium Reges Chaldæorum ad hunc modum: Primò Nabuchodonofor ſeniores; ſecundo Nabuchodonofor iuniores; Tertio, Euilmerodac; Quarto, Reglaſſar; Quinto, Nabofardac; Sexto Balthaſſar, ita recentet eos Auctor Hiſtorie ſcholæſtica. Profectò quamcumque opinionem ſequamur, prædictum Hieremiæ vaticinium tueri, & ſeruare debemus; quare ſi dixerimus fuiſſe plures reges, quam tres Chaldæorum, fatendum erit, tres tantum fuiſſe veros, & legitimos reges, videlicet Na-